

Endrődi Sándor emléktáblája. Szép ünnepély színhelye volt az Országgyűlési Múzeum előadóterme 1935 január 20-án. Ekkor avatták fel Endrődi Sándor születésének nyolcvanötödik évfordulója alkalmából azt az országgyűlés hozzájárulásával és Endrődi Béla áldozatkészségéből készült, művészi kivitelű emlékművet, mely a költőnek, mint a képviselőház naplószerkesztőjének nevét egykori munkahelyén örökíti meg.

A kegyeletes ünnepen a költő özvegyén és Béla fián, valamint képviselőházi pályatársain kívül nagy számban vettek részt Endrődi Sándor költészetének tisztelői, köztük a M. Tud. Akadémia, a Kisfaludy- és Petőfi-Társaság, a felsőház és képviselőház több tagja. Társaságunk vezetőségéből *Pintér Jenő* elnök és *Szász Károly* alelnök voltak jelen. A megjelenteket *Almásy László* házelnök köszöntötte s ugyanő ismertette az emlékmű létrejöttének történetét. Utána a Parlamenti Könyvtár igazgatója, *Nagy Miklós* tetszéssel fogadott, tanulmányzerű emlékbeszédben méltatta Endrődi költői s hivatali pályautját és mint embert. Az ünnepély jegyzőkönyvének hitelesítésére *Herczeg Ferenc* és *Szász Károly* kéretett fel. (A jegyzőkönyv megőrzéséről a Parlamenti Múzeum gondoskodik.)

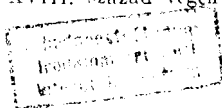
A képviselőházi naplószerkesztőség hivatalszobájának falába illesztett carrarai márvány emléktáblán a költőnek (ifj. *Valkó László* szobrászművész-től származó) élethű, bronz, domborművű képmása alatt ez a szöveg olvasható:

*E helyiségben dolgozott Endrődi Sándor, a kitűnő költő
és a képviselőház naplószerkesztője. 1902—1919.*

Háry János Amerikában. „*Get-A-Way and Háry János. The Book of Maud and Miska*“ címen 1933-ban New Yorkban, a Petersham-cégnél kisgyermekeknek való mesekönyv jelent meg. Szerzőjéről nem sikerült felvilágosítást kapnunk. — Ez az amerikai munkácska nem értéke, hanem főszereplője és egy-egy mesemozzanata miatt érdemel figyelmet. Garay „Obsitos“-ából és némileg Petőfi „János vitéz“-éből táplálkozik. Cselekményének minket érdeklő váza a következő:

Jánosnak levágták felkarját, elvesztette kardját és a paszomántok is leestek mentéjéről. Lovának, Get-A-Waynak csak három lába maradt. Ezért elhatározza, hogy elmegy vele abba az országba, ahol a törött játékokból újak lesznek. Itt minden rendbe is jut, a ló is megkapja negyedik lábát, de nem érzi vele jól magát és visszaviszi azt. Gazdájával elérnek egy kastélyba, ahol „a király tálalja fel az ebédet“. (Egy kis „komázás“: Obsitos II. — János vitéz X.) János pempővel megeteti őfelsége rosszszövő kisfiát s elmeséli legutóbbi kalandját: „olyan magas hegyre hágott, hogy a nap majdnem lepörkölte a haját“. (Garaynál: Hogy haját a napnak lángja meg ne kapja, A hegyet végiglen csak hason mászhatta. II. 6.) Másnap lóversenyen vesz részt: lemarad. De azért eldicsekszik, hogy „vállára kapta lovát“ (Petőfi: János vitéz IX.) s így nyerte meg a díjat.

Az E. Ph. K. 1915. évfolyamában kimutattam, hogy Háry Jánosnak „hazugkatona“-tréfái a XVIII. század végén s a XIX. század elején kiadott

kalendáriumokban megtalálhatók. E szerint a Szekszárdon, Garay ifjúkorában valóban élt obsitos az olvasmányait, vagy ha a hagyománynak megfelelően valóban analfabéta volt, hallomásait játszotta meg. Hogy irodalmi élőalakká változtatásában költőnknek milyen nagy érdeme van, azt az irodalomtörténet Petőfi „János vitéz“-ével kapcsolatban eléggé kiemelte. Ennek a szuggesztív alkotómunkának eredménye, hogy Hány bátyó csaknem száz év múlva Amerikába jut a gyermekek közé. — (Újabbán itthon *Tamás István* szerepelteti egyik ifjúsági munkájában.)

Pitroff Pál.

Magyar író — magyar könyv. Bp., 1934. 241. A Margitszigeti Íróhét (jún. 9—11) és a Magyar Könyvnap alkalmából kiadja az Írók Gazdasági Egyesülete és a Magyar Könyvkiadók Országos Egyesülete.

Az érdekes alkalmi kiadvány cikkei közül szaktudományunk szempontjából figyelemreméltók a következők: Pintér Jenő: *Irodalomtörténet — az élő magyar írókról*. Felelet arra a kérdésre, hogy a szerzőnek mi a szándéka nagy irodalomtörténete nyolcadik kötetével. A válasz szerint nem lehetetlen, hogy néhány év múlva formába önti a XX. század magyar irodalmára vonatkozó eddigi följegyzéseit. Bizonyos történeti távlatra azonban szüksége van. — Schöpflin Aladár: *Irodalmi tanács*. Egy tárgyilagos, a maga hatáskörét figyelemben tartó Irodalmi Tanács sokat tehet az irodalomért és az írókért. Olyan állami szerv, amely ezen a hatáskörön túl az írói alkotásba is bele akarna nyúlni, az irodalom éles ellenállásával találkozna és eleve is terméketlenségre volna ítélve. — Rédey Tivadar: *Babits Mihály*. A tulajdon méltóságára ráeszmélt kritika Babitsban a nagy költészet örök konzervatív erényei felé táruhat ki a testvérlélek lírai melegével. Benne ismert rá legjobban a maga makacsul változott konzervatív elveinek legerőteljesebb igazolására. — Szabó Lőrinc: *Ady emléke egy budai kávéházban*. Adatközlés. — P. Gulácsy Irén: *Műhelytitkok*. Adatok a Fekete völgyének c. regény megírásáról. — A Margitszigeti Íróhét műsorának irodalmi tárgyú előadásai: Szabó Lőrinc: Az író és a közvélemény; Bodor Aladár: A reformáció szelleme a magyar irodalomban; Balla Borisz: A katolicizmus és a magyar irodalom; Féja Géza: Feltörekvő osztályok a magyar irodalomban; Rédey Tivadar: A mai színpad irányai; Szent-Ivány József: Az irodalmi decentralizáció kérdése; Juhász Géza: Az irodalomtörténet módszerei; Ignotus: Az írói szabadság.

Nyári egyetemek.

Egyetemeink az elmúlt nyáron három helyen is tartottak önként jelentkező hazai és külföldi érdeklődők számára főként időszerű kérdésekről, de egyéb tárgyakról is a tudomány újabb eredményeit ismertető, magasszínvonalú tanulmányokat. Szaktudományunkat érintő előadások:

a debreceni egyetemen: a) magyar nyelven: Farkas Gyula, berlini egyetemi tanár: *A magyar irodalomtörténetírás a háború óta*. I előadás. — Hankiss János, debreceni egyet. tanár: *Bevetés az irodalom elméletébe*. 3. e. — Müller Lipót, a franciaországi magyar tanulmányi központ igazgatója: *A magyar preromantika két nagy lírikusa: Csokonai és Kisfaludy Sándor*. I. e. — Németh Antal, a Napkelet s.-szerkesztője: *Bevetés a színháztudományba*. 3. e. (vetített képekkel). — Zolnai Béla, szegedi egyetemi tanár: *Biedermeier és irodalom*. 3. e.: I. Elvi kérdések és külföldi példák; II. Vörös-

marty; III. Petőfi. — b) előadások idegen nyelveken: Farkas Gyula, berlini egyet. tanár: *A magyar szellemi élet fejlődése*. 5. e. (németül). — Gianola Albert tanár, a bpesti olasz kir. követség sajtóelőadója: *A magyar történelem Petőfi lírájában*. 2. e. (olaszul). — Hankiss János, debreceni egyet. tanár: *A magyar polgárosultság*. 5. e. (franciául). — Jobst János, a bpesti Eötvös-kollégium tanára: *Német-magyar kapcsolatok*. 1. e. (németül). — Kastner Jenő, pécsi egyet. tanár: *Olasz-magyar történelmi és művelődési kapcsolatok*. 1. e. (olaszul). — Koszó János, bpesti egyet. m.-tanár: *Az újabb magyar irodalom*. 3. e. (németül). — Németh Antal, a Napkelet szerkesztője: *A magyar színház*. 2. e. (németül, vetített képekkel). — U. a.: *Madách Imre Ember tragédiája*. 1. e. (olaszul). — Wallisch Oszkár, a debreceni egyetem olasz előadója: *A magyar irodalom aranykora*. 3. e. (olaszul). — Widmar Antal, a bpesti olasz kir. követség sajtóelőadója: I. *Az új magyar irodalom*. 1. e. (olaszul); II. *Az újabb magyar színházról*. 1. e. (olaszul).

II. A keszthelyi nyári egyetemen (a pécsi egyetem rendezésében egy-egy előadás): Birkás Géza: *Külföldi utazók Magyarországon* (franciául). — Császár Elemér: *Irodalomtörténet és szellemtörténet* (magyarul). — Eckhardt Sándor: *A magyar lélek kettős arculata* (franciául). — Fitz József: *Olvadás és irás korunkban* (németül). — Hankiss János: *Magyarország az európai közvéleményben* (franciául). — Huszti József: *A humanista tanulmányok Magyarországon* (magyarul). — Thienemann Tivadar: *Irodalom és világnezet* (németül).

III. Az esztergomi nyári egyetemen: Alszegehy Zsolt: *A magyar irodalom multja katolikus szempontból*. — Farkas Gyula: *A XX. századi magyar irodalom katolikus szempontból*.

Elhunytak.

ANTAL GEZA (felsőgelléri), dr., phil. ref. püspök, szül. Tatán (Komárom vm.), 1866 március 17-én, megh. 1934 december 30-án. 1888-ban a pápai ref. gimnázium, 1898-ban az ugyanottani ref. főiskola tanára lett. 1910—18. Pápa város országgyűlési képviselője volt munkapárti programmal. Az 1919-i kommún alatt elfogták. Kiszabadulása után Hollandiába költözött, ahol több éven át előszóval és irodalmi úton nagy propagandát fejtett ki a magyar igazság érdekében. 1924 október 16-án a dunántúli ref. egyházkerület püspökévé választotta. Az 1880-as évek elején állandó munkatársa volt a *Pápai Lapok*-nak, amelybe lírai verseket is írt Lantay Győző álnéven. Ugyanebben az időben a *Dunántúl*, győri *Hazánk*, *Tatai Híradó* c. lapokba, valamint a *Bolond Istók* és *Garabonciás Diák* c. élcsepokba is dolgozott. Feleségével, Opzoomer Adél holland írónővel közösen szépirodalmunk több termékét ültette át a németalföldi nyelvre, köztük Petőfi Sándor költeményeit (1924).

BARAKONYI KRISTÓF (hegymegi), ny. ref. esperes-lelkész, szül. Ötvöskönyiben (Somogy vm.), 1849-ben, megh. Kaposvárt, 1935 januárjában. Egyházi beszédek írása mellett fiatal korában publicisztikai munkásságot is fejtett ki, jórészt névtelenül, a *Családi Kör*, *Hazánk és a Külföld*, régi *Népszava* és a *Budapest* hasábjain, valamint néhány élcsepben.

BARNA JÁNOS (ZSIGMOND) (nyermeghi), dr., phil., keresk. isk. igazgató, szül. Budapesten, 1880 november 15-én, megh. u. o., 1934 november 14-én. Szatmárt, Makón és Budapesten működött. Többször járt Spanyolországban. Az 1914—18. háború kitörése is itt érte. Hazajövet a franciák elfogták és internálták. Fogságából csak 1919 szeptemberében szabadult. Tárcai, irodalmi cikkei és műfordításai 1911-től főleg szatmári és makói lapokban. Szakunkat érdeklő munkái: *Paul Verlaine*. Makó, 1911. — *Francia lírikusok*. Szatmár, 1912. — *Reviczky Gyula vallásos költészete*. Kleny. a főgimn. értes.-ből. U. o., 1912. — *Spanyol vasutakról*. (Útirajzok.) Kleny. a f. keresk. isk. értes.-ből. U. o., 1913. — *Gustavo Adolfo Becquer költeményei*. Ford. U. o., 1914. — *Dólores*. Írta Ramón de Campoamor. Ford. U. o., 1923. — *Spanyol koplák*. Írta Melchior de Palaun. Ford. U. o., 1923. — *Japán antológia*. U. o., 1924. — *Versek*. U. o., 1925. (Juan de Pardo álnéven.) — *Li-tai-pó versei*. Makó, 1925. — *A trubadúrok*. U. o., 1925. — *Don Tamás de Iriarte*. U. o., 1929. — *Kelemen László-emlékünnepegy története*. U. o., 1930. — *A makói Hollósy Kornélia-színház története*. (Csanádmegyei Ktár. 18.) U. o., 1930. — *Blaha Lujza makói vendéggjátéka*. U. o., 1930. — *Békessy Gyula*. U. o., 1930. — *Hollósy Kornélia és a kolozsvári dalszínházársulat bukaresti vendéggjátéka 1860-ban*. (Csanádm. Ktár. 23.) U. o., 1932. — *A makói II. színház és a színházpartoló egyesület története*. (Csanádm. Ktár. 25.) U. o., 1933. — Szerk. a *Csanádm. Könyvtárt*. Kiadta Baló Tasziló költeményeit (Bp., 1910), Balogh István színész (Makó, 1928) és Szunyogh István (u. o., 1928) naplóját és Madzsar Gusztáv *Letűnt idők* (u. o., 1930) c. kötetét.

BLANAR JÁNOS, ny. főgimn. tanár, megh. Budapesten, 1934 december 17-én, 51 éves korában. — Cikke a lévai r. k. főgimn. értesítőjében (1913. Az Erdy-kódex mondattanából).

CLEMENT KAROLY, ny. erdőfőtanácsos, szül. Selmecbányán, 1876-ban, megh. öngyilkos módon Budapesten, 1935 januárjában. Zeneszerzéssel foglalkozott s írt két nagymiséát (a-dur és h-moll), valamint saját szövegére egy *Radda* c. egyfelvonásos operát (bem. Népopera, 1914. III. 20.).

GABANYI JÁNOS (olysói és héthársi), ny. tábornok, szül. Szatmárt, 1871 július 27-én, megh. Budapesten, 1934 december 13-án. Megalapította a Hadtört. Levéltárt és Múzeumot; elnöke volt a *M. Katonai Közl.* és a *Honvédelem* c. szaklapok szerkesztőbizottságának s maga is széleskörű publicisztikai és szakirodalmi munkásságot fejtett ki. Minket érdeklő munkái: *A katonai magyar nyelv*. Bp., 1923. — *A magyar várak legendái*. Bp., 1923—34. (4 köt., több kiadást ért ifj. mű.) — *A megbílnacselt ember*. Regény. U. o. (1926? 3. kiad. 1930.) — *Törviskoszorú*. U. o., 1930.

LAMPERTH GEZA, dr. sc. pol., ny. orsz. levéltári igazgató, a Petőfi-Társ. r. tagja és főtitkára, szül. Mencshelyen (Veszprém vm.), 1873 október 23-án, megh. Budapesten, 1934 november 18-án, d. u. 6 órakor. A gimnáziumot Felsőlövön és Pápán, a jogot Budapesten végezte. Egy évig a bonyhádi Perczel-családnál nevelősködött. 1898—1923. az Országos Levéltár tisztviselője volt. Első verse Tihanyi álnéven, IV. gimnazista korában jelent meg a *Vasárnapi Ujságban* (1888?), amelynek azóta állandó munkatársa volt. A pápai ref. főgimn. önképzőkörében pedig, amíg annak tagja volt, ő nyerte el az összes költői pályadíjakat. Verseken kívül tárcákat, történelmi rajzokat

és elbeszéléseket is írt a fővárosi napilapokba és folyóiratokba. A *Politikai Ujdonságok*nak Lantos diák álneven rendes krónikáírója volt. *Veér Judit rózsája* c. 3 felv. tört. színművét 1905. II. 10. mutatta be a bpi Nemz. Szính. Költői munkásságát a Petőfi-Társaság 1927-ben nagydíjával tüntette ki. Munkái: *Előő könyvem*. Hazafias és egyéb költemények. Bp., 1897. (Beőthy Zsolt előszavával.) — *Megjőttek a huszárok*. Színmű 1 felv. U. o., 1898. (Bem. budai nyári színikör.) — *Elmúlt időköl.* I—II. (Filléres Ktár, 70. és 188. sz.) U. o., 1899 és 1904. (Több kiadást ért.) — *Kurucok csillaga*. Képek... a kuruc világból. U. o., 1901. (3. kiad. U. o., 1929.) — *Pacsirtaszó*. Újabb költemények. U. o., 1901. — *Három pápai diák balatoni utazásai*. (Filléres Ktár, 145—47. sz. és Piros Könyvek, 3—5. sz., itt Három pápai diák kalandozásai a Balatonon címen.) U. o., 1902. (Több kiadást ért.) — *Rodostó*. Tört. színmű 3 felv. (Főv. Színházak műsora. 125—26. sz.) U. o., 1902. (Géczy Istvánnal. Bem. Vigszính. 1902. IX. 18.) — *Deák Ferenc emlékezete*. U. o., 1903. — *Magyar ember nótás könyve*. U. o., 1904. — *Hű a koporsóig*. (Filléres Ktár, 220—21. sz.) U. o., 1906. — *Kuruc hőők*. Elbek. U. o., 1906. — *A nagy dárds meg a kis dárds*. (Ifj. Regények.) U. o., 1906. (2. kiad. 1915.) — *A boldogság vándora*. Költemények. U. o., 1909. — *Rákóczi lobogója*. (Kis Ktár, 115—16. sz.) U. o., 1910. — *A kompánia rózsája és egyéb történetek*. (Olcsó Ktár. 1631—33. sz.) U. o., 1911. — *Beszélgetés a házasságról és egyéb elbek*. U. o., 1913. [1912.] — *A glóriás Rákóczi*. Költemények. U. o., 1914. — *Rendületlenül*. (Műkedvelők Színháza, 45. sz.) U. o., 1914. — *Az én rózsám*. Elbek. (Az Élet Könyvei, 18.) U. o., 1914. — *A magyar katona ezer éven át*. U. o., 1916. — *Rákóczi lobogója*. (Ifj. Színjátékok, 3.) U. o., 1916. — *A főhadnagy úr sarcol*. (Ifj. Színjátékok, 9—10. sz.) U. o., 1917. — *Kedves könyvem*. Gyermekversek. U. o., 1918. — *Bocskay és a hajdú vitézek*. U. o. (1920.) — *A szent kürt*. Költemények. U. o., 1920. — *A munka hőse*. U. o., 1921. — *Rákóczi és a kuruc vitézek*. U. o., 1921. — *Végrárok és végbeli vitézek*. U. o., 1921. — *Nemzeti lant*. U. o., 1923. — *Régi magyar levelesláda*. U. o., 1923. — *A gárda virága*. Reg. U. o., 1925. — *Egy hold föld*. Elb. (M. Nép Ktára, 16. sz.) U. o., 1926. — *Kurucok csillaga*. II. Rákóczi Ferenc élete és szabadságharcái. U. o., 1926. — *Mohács*. U. o., 1926. — *Pannónia tündére*. Balatoni versek. U. o., 1926. — *A kis bujdosók*. Reg. U. o., 1927. — *Csendes ünnep*. Újabb költemények. U. o., 1928. — *Tisztítótűz*. *Megjőttek a huszárok*. (Műkedvelők Szính., 39—40. sz.) U. o., 1930. — *Arpád és a honszerző őők*. U. o., é. n. — *Bíró uram, bíró uram*. Nagybecskerek, é. n. — *Hunyadiak*. Bp., é. n. — *Gergő bácsi levelei*. (M. Mesemondó, 114. sz.) U. o., é. n. — *Strva vigad a magyar*. (M. Mesemondó, 117. sz.) U. o., é. n. — *A honszerző hőők dícsérete ékes rigmusokban*. (Históriák, nóták, 188. sz.) U. o., é. n. (Utóbbi három Lantos Diák álneven.) — Szerkesztette 1924-től a Prot. Arvaházi Naptárt.

LIPCSEI JENŐ, hírlapíró, szül. Aradon, 1889-ben, megh. Budapesten, 1934 novemberében. A *Hétfői Napló* sportrovatvezetője volt.

MAKRA IMRE, hírlapíró, szül. Szegeden, 1851 febr. 1-én, megh. Budapesten, 1934 decemberében. 1881—1903. Arácson (Torontál vm.) volt r. k. plébános, majd Budapestre költözött s a *P. Hírlap* belmunkatársa lett. E lapba, Színnyei szerint, már az 1880-as években dolgozott, mint külső munkatárs.

MÓCZAR JÓZSEF, dr., phil., volt gimn. tanár, ref. lelkész, szül. Kiskun-

főlegyházán, 1869 szeptember 30-án, megh. 1934 novemberében. Előbb piarista tanár volt Szegeden és Kolozsvárt, majd 1897 körül aposztatált s a nagyszalontai közs., utóbb a beregszászi áll. gimn. tanára lett. Pályáját mint királyhalmeci ref. lelkész fejezte be. Cikkei 1889-től különböző vidéki lapokban. Irodalomtört. munkái: *Hugó Károly élete és sztművei*. Szeged, 1894. — *Régi magyar tankönyveink*. Hol?, 1909.

O'SVATH ALBERT, dr., med., egészségügyi főtanácsos, szül. Gaborjában, 1844-ben, megh. Budapesten, 1934 december 22-én. A népies magyar orvosirodalom művelője volt. Ilynemű munkái: *Hernád orvos patikája*. Pest, 1870. (Névtelenül.) — *A jó egészség kézikönyve*. Bp., 1890.

PALMAY LAJOS, tb. esperes, ny. ev. lelkész, megh. Győrött, 1934 decemberében, 70 éves korában. — Munkája: *Az Isten megseglt*. Tört. elb. (Luther-Társ. XIV. kiadványa.) Bp., 1892.

RONA LAJOS, hírlapíró, szül. Makón, 1882-ben, megh. Budapesten, 1934 december 5 én. Érettségi után rendőrfogalmazó lett szülővárosában s már ekkor kezdett irogatni a helyi hetilapba. Egy gúnnyoshangú tárcájáért, amely Návay Lajos akkori esanádmegyei alispánt csipkedte, elvesztette állását s ő Aradra ment, ahol 1902 jún. 22. az *Aradi Közl.* b. munkatársa lett. Később Szegeden, majd Nagyváradon hírlapíróskodott s utóbbi helyen, 1906 ápr. 15-től szept. 25-ig, a *Szabadság* fel. szerkesztője volt. Végül Budapestre költözött, ahol egy ideig *A Nap* politikai riportere volt. Utóbb megalapította a *Pénzüldg*-ot s végül *A Mai Nap* főmunkatársa, 1933. főszerkesztője lett.

SCHAEFER JAKAB, S. J., szül. Vaskúton (Bács-Bodrog vm.), 1855 márc. 23., megh. Pécsent, 1934 decemberében. Jeles hitézónok volt. Hitbuzgalmi művei: *A harc*. Kalocsa, 1884. — *A b. sz. Mária kegyhelyei Magyarországon*. Bp., 1897.

SZABÓ JENŐ, ref. lelkész, szül. 1867-ben, megh. Kézdivásárhelyen, 1934 novemberében. Testvérbátyja volt Szabó Dezsőnek, aki *Az elsodort falu* Farczády tiszteletését állítólag róla mintázta. Verses kötetei: *Versék*. 1883—1892. Nagyenyed, 1893. — *Újabb versék*. 1892—96. U. o., 1896. — *Magyar szível*. Kézdivásárhely, 1906.

SZAMORD IGNAC, tb. kanonok, szül. Esztergomban, 1857 augusztus 25-én, megh. u. o., 1934 novemberében. Szentbeszédei a *Jó Pásztorban*. Hitbuzgalmi művei: *Énekközér*. Esztergom, 1892. — *Kicsinyek áhittata*. Bp., 1898.

VASS BERTALAN (LÁSZLÓ), dr., phil., cisztercita, ny. kir. főigazgató, szül. Székesfehérvárt, 1857 május 1-én, megh. u. o., 1935 január 9-én. Ő volt az utolsó nagyvárad m. kir. tankerületi főigazgató. 1926-ban a románok kiutasították. Ekkor a székesfehérvári tankerület élére került, amelyet 1928-ig vezetett. Irodalmi munkássága 1882-ben indult meg a *Fővárosi Lapokban*. — Munkái: *Horrát István életrajza*. (M. Helikon, 1:3.) Pozsony, 1884. — *A szonett és jelesebb művelői*. Kleny. a székesfehérvári ciszt. gimn. értes.-ből. Székesfehérvár, 1889. — *Horrát István életrajza*. Bp., 1895. — *Emlékbeszédek*. U. o., 1902.

VIZ ZOLTAN, r. k. plébános, szül. Nagydobóson (Szatmár vm.), 1865 augusztus 7-én, megh. Budapesten, 1934 decemberében. Kunszentmiklóson, utóbb Püspökszilágyon működött. Szerkesztette 1890-ben a *Közérdek*, 1899-

ben az *Abony* és 1912-ben a *Kunszentmiklós és Vidéke* c. lapokat. — Munkái: *Költevények*. Mindszent, 1890. — *Újabb költemények*. Abony, 1898. — *Alkotmánykor*. Versek. Vác, 1933.

G. P.

Társasági ügyek.

Jegyzőkönyv.

a Magyar Irodalomtörténeti Társaság 1935 január 12-én tartott felolvasó üléséről.

Elnök: Pintér Jenő.

Titkár: Alszegey Zsolt.

Tárgy: Alszegey Zsolt: Ismeretlen magyar dráma a XVII. századból.

Jegyzőkönyv.

a Magyar Irodalomtörténeti Társaság 1935 január 12-én tartott választmányi üléséről.

Titkár jelenti, hogy a választmányi ülés egyetlen tárgya a március hó 9-én megtartandó közgyűlés programjának előkészítése. Indítványozza, hogy a közgyűlés tárgya a következő legyen: Elnöki megnyitót mond Zlinszky Aladár alelnök. Előad: Kerecsényi Dezső választmányi tag. Titkári jelentés. Az újra választás alá kerülő választmányi tagok kijelölése. Az e célra kiküldendő bizottság tagjaitul javasolja a következőket: Pintér Jenő elnököt, Alszegey Zsolt titkárt és Baros Gyula szerkesztőt. Pénztárosi jelentés. Ellenőri jelentés. A titkár indítványát a választmány egyhangúlag elfogadja. — Oberle József pénztáros jelentést tesz a Társaság folyó ügyeiről és pénzügyi helyzetéről.

Új könyvek.

Tudományos művek.

- Écsy Ö. István: A történetíró Cserei Mihály, mint versszerző. Szigetvár. 1934. 64 l. (A pécsi Erzsébet-Tudományegyetem Történeti Intézetében készült dolgozat. 63. sz.)
- Erdély Amália: Az iskolai büntetés hatása. Pécs. 1933. 84 l. (A pécsi Erzsébet-Tudományegyetem füzetei. 40. sz.)
- Neuberger Vera: A pszichológiai típusok pedagógiai jelentősége. Pécs. 1933. 40 l. (A pécsi Erzsébet-Tudományegyetem füzetei. 41 l.)
- Ifj. Grandpierre Emil: Az olasz ismeretelméleti dráma. Bp. 1933. 77 l.) (A pécsi Erzsébet-Tudományegyetem Olasz Intézetének füzetei. 5. sz.)
- Rosta Livia: Galánthai gróf Fekete János kiadatlan francia költeményei. Pécs. 1933. 51 l. (A pécsi Erzsébet-Tudományegyetem Francia Intézetében készült dolgozat. 46 l.)
- Hack Alfréd: Boileau a magyar irodalomban. Pécs. 1933. 58 l. (A pécsi Erzsébet-Tudományegyetem Francia Intézetében készült dolgozat. 44 l.)
- Heinrich János: Suppan Vilmos tanügyi pályája és irodalmi munkáinak jegyzéke. Bp. 1934. 12 l. (Különnyomat a Bpesti Keresk. Akadémia 70-ik évi jelentéséből.)

- Varjas R. Béla: Erdély és irodalmunk egysége. Bp. 1934. 104 l.
- Gálos Rezső: Amade László Olaszországban. Győr. 23 l. (Különnyomat az „Irodalomtörténeti dolgozatok“ c., Császár Elemér 60. születésnapjára megjelent kötetből.)
- Zsolt Alszeghy: Das katholische Schrifttum Ungarns. Freiburg in Breisgau. 1934. 323—331, 371—372. (Sonderabdruck aus „Katholische Leistung in der Weltliteratur der Gegenwart.“)
- Emlékkönyv Berzeviczy Albert úrnak, a M. T. Akadémia elnökének tiszteleti taggá választása harmincadik évfordulója alkalmából. Bp. 1934. Franklin. 295 l.
- Waldapfel József: Balog István egykorú Karagyorgye-drámája és a szerb színművészet kezdete. Bp. 1934. 19 l. (Különnyomat az Egy. Phil. Közöny 56., 58. évf.-ből.)
- Sándor Vence: Az Arbeitsunterricht és a középisk. német tanítás. Bp. 1934. 16 l. (Különnyomat a Prot. Tanügyi Szemle 1934. évf.-ből.)
- V. Moór Gyula: Kunz Jenő l-tag emlékezete. Bp. 1934. 19 l. Akadémiai kiadás.
- Irodalomtörténeti dolgozatok Császár Elemér 60-ik születésnapjára. Szerk. Gálos Rezső. Bp. 1934. 292 l.
- Gálos Rezső: Amade László Olaszországban. Bp. 1934. 22 l. (Különnyomat a Császár Elemér-Emlékkönyvből.)
- György Lajos: A magyar anekdóta és egyetemes kapcsolatai. Bp. 1934. 272 l. Studium-kiadás.
- Révész Imre: A Debrecen—Egervölgyi Hitvallás és a Tridentinum. Bp. 1934. 45 l.
- Marót Károly: A latin és az egyetemi tanulmányok. Bp. 1934. 10 l. (Parthenon VIII.)
- Sebestyén Károly: Alexander Bernát. Bp. 1934. 39 l. (Különnyomat az IMIt. 1934. Évkönyvéből.)
- Szendrey Zsigmond: Népszokásaink lélektani alapjai. H. és é. n. (Bp. 1934.) 17 l. (Különnyomat az Ethnographia-Népelet 1934. évf.-ből.)
- Kozocsa Sándor: Császár Elemér negyvenévi irodalmi munkássága. Győr. 1934. 38 l. (Különnyomat a Császár Elemér-Emlékkönyvből.)
- Turóczy-Trostler József: Zsidó író a XX. században. Jakob Wassermann. Bp. 1934. (Különnyomat az IMIT. 1934. évi Évkönyvéből.)
- Hegedüs Zoltán: Madách lelki fejlődése. Győr. 1934. 11 l. (Különnyomat a Császár Elemér-Emlékkönyvből.)
- Timár Kálmán: A breviáriumi Margit-legendák. A legendák szövege. Kalocsa. 1934. 36 l. Arpád-nyomda.
- Illyefalvi I. Lajos: Bpest Székesfőváros Statisztikai Zsebkönyvé. Bp. 1934. 571 l.
- Szinnyei Ferenc: Móra Ferenc, az elbeszélő. (Bp. 1934.) 14 l. (Különnyomat a Bpesti Szemle 1934. évf.-ből.)

Felelős szerkesztő és felelős kiadó: Baros Gyula, Budapest X, Család-u. 17.

21.802. — Királyi Magyar Egyetemi Nyomda Budapest. (F.: Thiering Richárd.)

